

Коридор

Григорій Чубай

Невідаю як ми обое
Потрапили в цей коридор
Із дверима завбільшки в око
Невідаю
Мабуть ми були
Випадковими слізьми
Що випадково сюди вкотилися
Мабуть що так мабуть
І тут собі раптом
Згадали що людини ми
Та вже немає нам назад вороття
Немає
Навіть якщо наші сльози
Звідси крізь двері викотяться
То ми все одно
Залишимось тут
Там за стінами
Заметляється про нас
Листя язиків на деревах тіл
Такі щасливі
Що можуть нас лише бачити
Що можуть сюди увійти
Такі нещасні
Що можуть нас лише бачити
Що не можуть сюди увійти
В коридорі з дверима
Завбільшки в око